

Na predvolivnem zborovanju v Ptujju je govoril kandidat tov. dr. Jože Potrč

Nad 1500 volivcem in volivkama iz Ptujja in okolice sta govorila v nedeljo, 19. t. m. na predvolivnem zborovanju v Ptujju na Kvedrovem trgu kandidat za poslanca v Zvezno skupščino tovariš dr. Jože Potrč, minister za znanost in kulturo pri vladi LRS, in podpredsednik Mariborskega oblastnega odbora tov. Franc Simonič.

Čim se je po otvoritvi zborovanja pojavil na govorniškem odru kandidat tov. dr. Jože Potrč, so mu volivci na pozdrav odgovorili z viharnim ploskanjem in skandiranjem: »Tito-Partija« in »Bratstvo-enotnost«.

Govor tov. Kardelja v Črnomlju

V soboto, 18. marca t. l., je v Črnomlju na velikem predvolivnem zborovanju govoril podpredsednik Zvezne vlade tovariš Edvard Kardelj. Uvodoma je izročil zborovalcem pozdrave tov. Tita, ki kandidira za dotični volivni okraj. Za tem je prikazal prispevek Bele Krajine v osvobodilni borbi in prešel na težko in naporno bitko, ki jo bijejo narodi Jugoslavije pod vodstvom tov. Tita za socializem, za položitev gospodarskih temeljev vsestranskega napredka in za ekonomsko neodvisnost naše države.

Udeležence zborovanja je spomnil, da je govoril pred šestimi in pol leti v septembru 1943 v osvobojenem Črnomlju, ki je kljub mnogim ofenzivam ostal svoboden. To je, kar se narodov Jugoslavije tiče, zelo poučno za nekatera, ki hočejo delati račun brez krčmarja, namreč brez jugoslovanskih narodov. To dejstvo je zelo poučno tudi za Kominform, ki se, kot izgleda, ne zaveda odločitve ogromne večine našega delovnega ljudstva že v času osvobodilne borbe, da bo vzelo usodo svoje domovine v svoje lastne roke in jo zgradilo po svoji lastni volji. Tov. Kardelj je o tem dejal:

Toda, če se je v času vojne ljudstvo s takim junaštvom borilo za pravico, da samo odloča na svojih tleh, za pravico, da si samo zgradi lepšo domovino, v kateri ne bo izkoriščanja človeka po človeku in ne zatiranja naroda po narodu, — ali ima kdo pravico misliti in pričakovati, da bo sedaj po vojni naše ljudstvo, bolj kakor v času vojne, voljno sprejelo kakršne koli tuje jerobe in guvernerje — naj si že bodo s katerega koli kraja sveta in s kakršnimi koli političnimi opravičevanji? Če je kdo tako mislil, se je seveda moral prepričati, da se je motil. Naše ljudstvo brani danes pravico, da samo odloča na svojih tleh prav tako odločno, kakor jo je branilo v času vojne; in sicer ne zato, ker naj bi bilo nacionalistično, kakor pišejo razni klevetniški, pač pa zato, ker hoče biti svobodno in enakopravno. A svoboda in samoodločanje narodov je neogibni pogoj vsake resnične demokracije in v današnjih časih tudi vsakega napredka socializma in človeštva sploh. Nacionalist in antidemokrat je tisti, ki ta princip gaži, ne pa tisti, ki ga brani.

Govorec o naši družbeni stvarnosti ter o težavah v naši graditvi je dejal:

Nova Jugoslavija, nova Slovenija ni več, kakor je bila stara — domovina za

nekaj desettisočev izbranih, a zla mačeha za delovno ljudstvo, marveč je postala domovina za delovne ljudi in strog sodnik za vse tiste, ki se nočejo pobotati z dejstvom, da je v njej za vselej odzvonilo vsake vrste izkoriščevalcem, špekulantom in mnogoterim reakcionarnim mračnjakom ter sovražnikom enakopravnosti narodov in napredka človeštva. — Naše ljudstvo si res danes piše usodo samo in to morajo vzeti na znanje tudi vsi tisti, ki jim to ni všeč, bodisi da se nahajajo znotraj ali pa zunaj meje naše države!

Sedaj pa velja za nas vse, za naše delovno ljudstvo star ljudski pregovor: »Kakor si boš postal, tako boš spal.«

Vj sami dobro veste, da ljudska revolucija sama po sebi še ne rešuje vseh težav za delovno ljudstvo. S tem, da je delovno ljudstvo vzelo oblast v svoje roke, so ustvarjeni šele politični pogoji za to, da bodo vsa bogastva naše domovine in vse delovne roke našega ljudstva dejansko uporabljene samo za korist ljudske skupnosti, ne pa tega ali onega izkoriščevalskega razreda. Toda obenem je takoj potrebno krenko zavirati rokave, da se ustvarimo. Kdri gospodarske pogoje za dostojnejše in lepše življenje slehernega državljana. Če se ne bi z vso odločnostjo in z vsemi svojimi silami lotili te naloge, potem nam ne bi nič drugega ostalo, kot da životarimo v zaostalosti in prepuščeni na milost in nemilost ekonomskemu izkoriščanju s strani inozemstva. Za tako žalostno usodo pa se mi v času vojne nismo borili in prepričan sem, da bi ničče od vas za nobeno ceno ne pristal, da se zadovoljimo s tako usodo. Čas je že, da narod Jugoslavije vržejo s svojih pleč breme stoletne gospodarske in kulturne zaostalosti, ki so jim ga nadelj nekdanji tuji gospodarji, in da tudi oni postanejo lastniki nainaprednejših sodobnih kulturnih in tehničnih pridobitev človeštva. Brez tega bi bilo vsako besedičenje o lepši bodočnosti našega ljudstva mlatenje prazne slame. Brez tega je nemogoče resnično razcvet socializma in socialistične demokracije, brez tega je nemogoč vsak resen napredek v razvoju naše narodne, socialistične kulture.

Vidite, tovariši in tovarišice, zato je ljudska skupščina, ki ste jo vsi skupaj z ostalimi delovnimi ljudmi v Sloveniji in v vsej Jugoslaviji izvolili 1945. leta, pred tremi leti enodušno sprejela pred-

log zvezne vlade o petletnem načrtu industrializacije in gospodarskega napredka Jugoslavije sploh. Kakor vodstvo Komunistične partije in Ljudske fronte, s tovarišem Titom na čelu, tako so tudi izvoljeni ljudski poslanci takoj enodušno sklenili, da ne smemo in ne moremo ostati na pol poti, ampak da je potrebno nemudoma iti dalje, to se pravi, dalje k izgraditvi gospodarske osnove našega napredka. In tako smo se lotili velike naloge — uresničenja našega petletnega načrta, ki predstavlja odločilni in najtežji korak v premagovanju zaostalosti.

Tovariši in tovarišice! Vi vsi veste, da vam naše partijsko in državno vodstvo in posebej še tovariš Tito nikoli niso skrivali, da bo to težka naloga in da bo potreben marsikater težak napor in tudi marsikater žrtve. Nam ta naloga nikakor ne more biti lahka. Razen svojih lastnih delovnih rok mi namreč nimamo nič, na kar bi se lahko nastojili. Toda to ni tako malo. Mi namreč dobro vemo, da so delovne roke našega ljudstva zlata vredne in če se one združijo v enotnem naporu, so one sposobne tudi gore premikati. In zato nas ni prav nič strah, ko pravimo, da se lahko zanese samo na svoje lastne sile.

Tov. Kardelj je nato nadaljeval o principih gospodarske pomoči industrijsko razvitih držav manj razvitim in o sodobni resničnosti v tem pogledu. Tudi odnosi med socialističnimi državami se ne razvijajo v smeri in v duhu principov enakopravnosti in vzajemne pomoči. Prav odnos sovjetskega vodstva do Jugoslavije je najzgovornejši primer, kakršni bi ti odnosi ne smeli biti. Vodstva komunističnih partij v drugih deželah sestavljajo ljudje, ki so izgubili stik s svojim ljudstvom. Postali so poslušni birokrati, ki vestno izvršujejo postavljene naloge, ne vprašajo se pa, če so te v skladu z interesi napredka človeštva ter krepitve širšemu miru, demokracije in socializma. Naše vodstvo pa sestavljajo drugačni ljudje. To so ljudje, ki imajo za seboj dolgotrajno in trdo šolo revolucionarne borbe za pravice delavskega razreda in delovnega ljudstva sploh, za strmoglavljenje kapitalizma, prvoborci za socialistično preobrazbo naše domovine. To so sinovi našega delovnega ljudstva, ki so se na čelu svojega ljudstva borili za svobodo in lepšo bodočnost.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Kandidat tov. dr. Jože Potrč v po govoru po sestanku v Podlehniku

Minister za znanost in kulturo tovariš dr. Jože Potrč je bil rojen 3. aprila 1903 v Vintarovcih pri Ptujju. Po končani gimnaziji se je leta 1922 vpisal na univerzo v Zagrebu, kjer se je leta 1924 priključil napredni mladini, ki se je borila proti velikosrbskemu imperializmu za nacionalno enakopravnost in ki je širila med dijaštvom napredne ideje. Od leta 1924 dalje ga je vzgajala Komunistična partija. Kot zavednega borca za pravice delovnega ljudstva ga je ves čas preganjala policija raznih protiljudskih režimov, ki ga je tudi večkrat zaprla. Od 1930. leta dalje je deloval kot zdravnik na vasi, se udeleževal vseh političnih akcij naprednega demokratičnega gibanja ter bil zaradi tega med vojaško-fašistično diktaturo obsojen na dve leti zapore, konfiniran v domači občini in poslan v taborišče na Ivanjci. Kljub vsestranski poklici in politični delavnosti si je našel čas tudi še za znanstveno delo ter se je zlasti poglobljal v teorijo marksizma in leninizma in v biologijo.

Ob napadu nemškega fašizma na Jugoslavijo se je javil protovoljno v bivšo jugoslovansko vojsko, bil zajet ter v taborišču skupaj z drugimi tovariši organiziral narodno osvobodilno gibanje. Po osvoboditvi je deloval v okrožnem odboru Osvobodilne fronte v Mariboru, pozneje pa v propagandni komisiji IOOF, kjer se je posvetil ideološki izgradnji kadrov. V Slovenskih gorah je bil izvoljen za ljudskega poslanca v skupščino Ljudske republike Slovenije.

Delovno ljudstvo iz ptujškega okraja ga želi imeti sedaj kot poslanca v Zvezno skupščino.

V začetnih besedah je kandidat tov. dr. Jože Potrč izročil pozdrave volivcem kandidata tov. Dušana Kvedra, generalinjanca JA, ki zaradi velikih nalog na odgovornem vojaškem položaju ni mogel priti ponovno med volivce. V nadaljevanju govora je navezal misli volivcem na dogodke doma in v svetu, ki kažejo težave in uspehe naše borbe za socializem ter je z njimi povezal razvojno dogajanje v ptujškem okraju. Pogosto ga je med govorom prekinilo ploskanje in skandiranje tov. Tita, Partiji, bratstvu in enotnosti itd.

»Res je, kar je povedal,« so na koncu njegovega govora bile prve besede medsebojnih pogovorov med znanici in prijatelji na mestu zborovanja.

Mnogo važnih dogodkov med vojno in po osvoboditvi se je vrnilo volivcem v spomin, ko je tov. dr. Jože Potrč govoril o naporih reakcije po osvoboditvi za povrnitve na razmere stare Jugoslavije in o naporih Informbiroja po leta 1948, da bi odzvel narodom Jugoslavije gospodarsko in politično samostojnost, o popolnem razpadu reakcije, ki ne more dati nobenega organiziranega odpora ter ko je govoril o sedanjih sovražnih parolah o skorajšnji spremembi družbenega reda v Jugoslaviji itd. Volivci in volivke so ploskali, ko je tov. dr. Jože Potrč pojasnil, iz česa izvira sedanji videz nezadovoljstva delovnih ljudi in zakaj so bili delovni ljudje Jugoslavije po prvi svetovni vojni resnično nezadovoljni. Skandiranje »Tito-Partija« je zadržalo govornika, ko je volivcem pojasnil, zakaj za naše narode in vodstvo ni bilo med vojno niti po vojni druge poti kot pol, ki je bila izbrana. »Živel maršal Tito« se je razleglo po trgu, ko je kandidat razložil, kako se reakcionarni sanjači ne zavedajo, da je težko vreči oblast izkoriščevalcev v kapitalističnih državah in da je tisočkrat težje odzveti ljudstvu priborjeno oblast. Skandiranje se je ponovilo, ko je opisal, kako se je snoval skozi 20 let general-

štab naše borbe iz najboljših članov KP, sinov delavcev in kmetov. »Tito-Partija« se je razleglo iz stoterih grl, ko je tov. dr. Jože Potrč končal z opisom pešične odpadnikov iz KPJ, ki so na družbeno-koristnem delu priznali, da se odrekajo, da bi bili agenti Informbiroja v borbi proti jugoslovanskemu ljudstvu in vodstvu, ker so spoznali zahrbne nakane Informbiroja. S ploskanjem so volivci potrdili, da hočemo imeti tovarne, da nočemo trpeti pomanjkanja blaga, da hočemo izvesti jugoslovanskemu ljudstvu in vodstvu, ker so spoznali zahrbne nakane Informbiroja. S ploskanjem so volivci potrdili, da hočemo imeti tovarne, da nočemo trpeti pomanjkanja blaga, da hočemo izvesti jugoslovanskemu ljudstvu in vodstvu, ker so spoznali zahrbne nakane Informbiroja. S ploskanjem so volivci potrdili, da hočemo imeti tovarne, da nočemo trpeti pomanjkanja blaga, da hočemo izvesti jugoslovanskemu ljudstvu in vodstvu, ker so spoznali zahrbne nakane Informbiroja.

Med govorom o teh in drugih vprašanih je kandidat tov. dr. Jože Potrč naštel vrsto dejstev in primerov iz osega našega dosedanjega ustvarjanja. Po njegovih zaključnih besedah in vzkliku »Naj živi naša neodvisna domovina, nova FLRJ, naj živi naša ožja domovina Slovenija in naj živi maršal tov. Tito« se je razleglo po Kvedrovem trgu več minut trajajoče ploskanje in skandiranje »Mi smo Titovi, Tito je naš«.

Podpredsednik oblastnega odbora tov. Simonič Franc je imel kratek govor

Ko se je pojavil pred mikrofonom tov. Simonič Franc, so mu volivci odzdravili z viharnim ploskanjem.

Govoril je o uspešnih predvolivnih kampanjah. Odkrili smo naše hibe in slabosti, ki jih morajo prenašati naši delovni

ljudje zaradi nedovoljnega političnega dela med ljudstvom in zaradi večkrat nepravilnega izvajanja gospodarskih ukrepov na podeželju. Govoril je tudi o raz-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Iz govora tovariša Borisa Kidriča

V nedeljo 20. marca t. l. je na predvolivnem zborovanju v Litostruji v Ljubljani govoril predsednik gospodarskega sveta FLRJ tovariš Boris Kidrič.

V govoru, ki ga je poslušalo več deset tisoč ljudi, je tov. Kidrič obravnaval najprej težave, na katere zadeva naše ljudstvo pri graditvi gospodarskih osnov socializma, nato pa je nadaljeval o razvoju industrijske proizvodnje in o perspektivi, ki jo v zvezi s tem imamo pred seboj. Ko je govoril o nekaterih pojavih, ki zadržujejo ali onemogočajo široko iniciativo naših delovnih ljudi, je pojasnil nekatera, tudi za ptujski okraj važne stvari in sledečim:

Predeh preidem na obravnavanje nekaterih bistvenih stvari, ki jih je potrebno tudi na tem shodu poudariti, mislim, da moram spregovoriti nekoliko besed, ki naj pomagajo ločiti zrno od plevla. Ko grmimo proti birokratizmu in birokraciji, seveda nikakor ne mislimo, da se socialistično gospodarstvo in socialistična država lahko razvijata brez upravnega aparata. To bi bil smešen anarhizem, proti kateremu je svoje čase nastopil že Karl Marx. Ne gre torej za znanje potrebe po upravnem aparatu. Gre pa za jasno in odločno zahtevo naše Partije in našega delovnega ljudstva, da upravni aparat ne ovira iniciative najširših ljudskih plasti, temveč da vse intenzivneje podpira tako iniciativo in da dejansko pomaga vključevati v upravljane države in gospodarstva vse širše in širše ljudske plasti. Gre torej za to, da naš upravni aparat funkcionira kot resnični organ samega delovnega ljudstva, ne pa kot oblast nad delovnim ljudstvom, v kar se je na žalost razvila birokracija Sovjetske zveze, odkoder tudi izvira njen revizionizem marksizma-leninizma. Gre končno za to, da nam aparat številčno ne narašča preko stvarne potrebe delovnega ljudstva samega, da nam ne obremenjuje resnične in neposredne proizvodnosti delovnih množic, da njegov številčni porast in organizacijski sistem ne dobita samostojne logike birokratske oblasti nad ljudstvom. Ko se torej bojujemo proti birokraciji in

birokratom, z ničimer ne ogrožamo tistih poštenih stvari delovnega ljudstva, socializma, naše Partije, predanih uslužbencev, ki z vso požrtvovalnostjo, večins dan in noč bodisi v gospodarstvu, bodisi v državnem aparatu delujejo za prosep naše gospodarske in državopolitične izgradnje. Nasprotno, resnična borba proti birokraciji in preštevilnemu aparatu nam bo celo omogočila, da potrebujemo in stvari delovnega ljudstva predanemu uslužbencu tudi njegov materialni položaj primerno dvignemo, saj dobro vemo, da v tem pogledu še daleč niso vsepovsod ustvarjena pravilna razmerja.

Ko torej grmimo proti birokraciji in birokratom, grmimo proti tistim pojavom, kjer se pozablja, da sme vesten uslužbenec in član upravnega aparata delati zgolj v interesu delovnega ljudstva in v nobenem drugem. Nastopamo proti tistim birokratom, ki so si začeli domišljati, da so na svojem področju vse, ustvarjalno ljudstvo pa da ni nič; a iniciativa delovnega ljudstva da se lahko nadomesti z birokratskim dekretom. Svoj boj zastrujemo proti birokratom, ki zavestno ali nezavestno dušijo iniciativo množic in posameznikov, njihovo konstruktivno kritiko in njeno svobodo. Borimo se za tako reorganizacijo upravnega aparata in za njeno decentralizacijo, ki bosta onemogočili, ne pa pospeševali rast birokracije in njene neodgovornosti pred ljudstvom ter zajamčili vse širšo in širšo ljudsko iniciativo spodaj. V tem pogledu z vso jasnostjo in odločnostjo nadaljujemo izrek Ivana Cankarja, ki je nekoč dejal, da bo prišel čas, ko našemu ljudstvu ne bosta vladala ne frak in ne talar. Frak in talar smo končno veljavno strmoglavili z oblasti že pred petimi leti, a danes dodajamo, da ljudstvo birokrat ne bo vladal, kajti naše delovno ljudstvo si piše in si bo vse večne čase in še vse bolj svojo sodbno pisalo samo, ker si je to pravico priborilo s potoki krvi in znoja.

Kaj nam je zlasti potrebno v borbi proti raznim pojavom birokracije, nezakonitosti in samovolje posameznih

funkcionarjev, ki so pozabili, kdo so in po čigavi volji so na svojem mestu?

Predvsem nam je potrebna široka iniciativa ljudskih množic, njihova dejanska kontrola in njihova ustvarjalna, konstruktivna kritika. Tovariši, mi se konstruktivne kritike ne bojimo! Prav tovariš Tito, vodja naše Partije in naših narodov, daje v vseh svojih govorih in izjavah jh primer, kako je treba napake in njihove vzroke javno odkrivati, da bi jih popravili v korist naše skupnosti. Kakor je naša Partija vselej borbena nastopala proti sovražnemu obrekovanju in destruktivnemu krizizmu, tako je naša Partija vselej pozivala in danes še zlasti poziva ljudske množice h konstruktivni kritiki. Konstruktivna kritika naj pomaga odpravljati napake, ki jih delajo razni organi naše ljudske oblasti! Le konstruktivna kritika jih res lahko odpravi, kjer pa kritike ni, tam nastaja gnezdišče za porajanje ljudstvu odtujene birokracije, tam se posamezni časih celo dobri funkcionarji, pa tudi celotni organi ljudske oblasti naravnost morajo izpriditi in birokratsko osmraditi.

Za konstruktivno kritiko je v okviru naše OF, naših sindikalnih organizacij, ljudskih odborov, zborov volivcev, delavskih svetov itd. — prostora dovolj. Treba jo je le pogumno pokretati, pa naj je to kakšnemu samovoljnemu birokratu prav ali ne!

Navedena v resnici licemerna lojalnost, hkrati pa kritikarstvo za voga lom in nasadanje vsem mogočim čenčam in najneverjetnejšim obrekovanjem — vse to, tovariši, spada v psihologijo naše suženjske preteklosti, v psihologijo hlapcev. V psihologijo osvobodjenega ljudstva pa sodi odkritostna, moška in pogumna značajnost, načelnost, presodna kritika napak z namanom koristiti našim socialističnim smotrom, dosledna in neizprosna borba proti vsem sovražnikom ljudstva, obrekovalcem in panfilarjem.

Tov. Kidrič je nato govoril še o bratstvu in enotnosti naših narodov ter zaključil govor, ki ga je množica sprejela z odobravanjem in vzklikanjem.

Govor tov. Kardelja v Črnomlju

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nato je tov. Kardelj govoril o uspehih naše graditve, o petletnem planu ter o obveznostih, ki jih imajo poedinci glede na naš petletni plan. Z ozirom na odkup je dejal sledeče:

Vzemimo primer odkupa. Vi veste, da država odkupuje kmetijske pridelke in živino zato, da bi zagotovila normalno prehrano, prebivalstva. Če ne bi na sedanji način doma intenzivno odkupovali pridelkov, bi se morali odrediti kupovanju marsikaterih nujno potrebnih strojev, ki jih potrebujemo za naše nove tovarne, in surovin, ki jih potrebujemo za našo industrijo. Planski odkup kmetijskih pridelkov je potemtakem za nas sedaj nujen, on je sestavni del naših naporov v borbi za izpolnitev petletnega plana. In kolikor bolje in pravilneje bo tekla ta odkup, toliko lažje nam bo izpolniti petletni plan in toliko prej bomo lahko začeli olajševati odkupne obveznosti. Delovni kmetje bi morali biti potemtakem sami zainteresirani, da teh nekaj let, ki so za nas pač najtežja, država ne bo imela velikih težav pri odkupu, kajti od izvršitve petletnega plana bo imelo korist tudi samo delovno kmečko ljudstvo in ono celo v prvi vrsti.

Pa vendar odkup ne gre vedno tako, kakor bi moral biti.

Gotovo je res, da je prvi vzrok težav pri odkupu v tem, da je naš plan odkupa relativno velik in velikokrat za kmeta že sam po sebi precej težak. Toda kljub temu ta plan vendarle obsega znatno manjše količine žita, mesa itd., kakor pa so bile količine teh pridelkov, ki jih je pred vojno prinašal kmet na trg. To pomeni, da te količine obstoje. Če tudi upoštevamo dejstvo, da potroši danes doma kmet več svojih pridelkov, kakor jih je potrošil pred vojno, vendar v celoti vzeto sedanje odkupne količine ne bi smele biti našemu kmečkemu ljudstvu prevelika obremenitev, ki je ne bi mogel prevzeti brez škode za svojo kmetijo. Odkod torej izhajajo vzroki težav in nepravilnosti, ki se čisto dogajajo pri odkupu? Po našem mnenju sta tu dva glavna neposredna vzroka.

Prvič je tako, da ogromna večina kmetov sicer pošteno izpolnjuje svoje obveznosti, toda manjši, spekulantski del, na vse načine poskuša izigrati uredbe ljudske oblasti in se osvoboditi obveznosti. In kaj se potem zgodi?

Država mora odkupiti zadostne količine hrane, kajti milijoni delovnih ljudi v tovarnah, rudnikih, uradnih itd. so odvisni od tega odkupa. Višji državni organi pritiskajo na nižje, da morajo izpolniti plan odkupa. Te organe pa izigrava in goljufa ta spekulantska manjšina, o kateri sem prej govoril, ki skriva pridelke ali seje namesto pšenice stvari, ki niso pod režimom odkupa, ali redi eno svinjo namesto treh itd. In ker so se ti spekulanti izmuznili iz rok nižjih organov ljudske oblasti, ti sedaj povečujejo odkupne obveznosti tistemu delu kmečkega ljudstva, ki sicer želi pošteno izpolnjevati svoje obveznosti. To seveda ni prav, toda krivda ni samo na teh organih, ampak predvsem na tistih spekulantih, ki izigravajo svoje obveznosti in s tem povečujejo obveznosti poštenim kmetom. In krivda je tudi, če hočete, na poštenih kmetih, ki niso sami nagnali spekulante v svoji vasi, naj izpolnijo svoje obveznosti.

Kako se daje odpraviti te nepravilnosti? Samo na en način, namreč s tem, da odkup ne bo samo stvar okrajnega odbora in odkupnih organov, ampak stvar siehernega delovnega kmeta. Potrebno je, da vsa vsa sodeluje v razdelitvi odkupnih obveznosti, ne pa da posamezen kmet misli, da njega nič ne briga, kako drugi izpolnjujejo svoje obveznosti. Naši delovni ljudje na vasi in v mestih se morajo neprestano zavedati, da se vsaka škoda, ki jo spekulanti napravijo državi z neizpolnjevanjem svojih obveznosti, nujno odraža v povečanju težav in v poslabšanju položaja ostalega delovnega ljudstva. Potrebno je torej, da se za pravičen potek odkupa zares zavzame vse delovno ljudstvo. Potrebno je, tovariši in tovarišice, da nikoli ne pozabite, da je treba odkupne plane — tudi kadar so zelo veliki — prav tako nujno izvršiti, kakor je nujno, da postavimo našo težko industrijo, če se hočemo osvoboditi naše zaostalosti. A brez izpolnjevanja odkupnih planov ni in ne more biti ne težke industrije in ne vsega drugega, kar je zapisano v našem petletnem planu. Ljudska oblast vas poziva, tovariši in tovarišice, da ji daste vse svojo pomoč tudi na področju pravilne organizacije in pravilnega izvrševanja odkupnega plana.

Seveda, tovariši in tovarišice, mi ne mislimo, da je naš sedanji način odkupa najboljši in da je nekakšen socialistični ideal. Ne, nasprotno, mi odkrito govorimo, da je odkupni plan precej velik, da je za kmeta velikokrat močna obremenitev, da zahteva od njega tudi irtve, skratka, mi mislimo, da naš odkup ne le da ni noben socialistični ideal, ampak da je v nekaterih pogledih v svojih sedanjih oblikah in obsegu celo škodljiv za razvoj našega kmetijstva. Zato se vlada dobro zaveda, da moramo podvzeti vse ukrepe, da bi čimprej lahko prešli k takim oblikam odkupa, ki bi bile bolj v skladu z neposrednim ekonomskim interesom delovnega kmeta.

Toda danes, tovariši in tovarišice, v borbi za petletni plan, ko napenjamo vse svoje sile in ko vsak del našega delovnega ljudstva prispeva svoj delež k naporom in žrtvam za skupno stvar, danes so sedanje oblike odkupa nujne, kajti brez njih ne bi mogli zadovoljiti naših prehranskih potreb.

Letos bomo že napravili znaten korak naprej v pogledu olajšanja odkupa. Zvezna vlada pripravila uredbo o odkupu letošnjih pridelkov, ki bo kmetom olajšala izpolnjevanje odkupnih obveznosti. Značilnosti te uredbe so naslednje:

Prvič bo celoten odkup za vse kategorije kmečkih domačij pokrit z industrijskim blagom po vezanih cenah. Jasno je, da bo polno kritje odkupljenih kmetijskih pridelkov z boni za industrijske izdelke po vezanih cenah občutno poboljšalo življenjske pogoje za kmečko ljudstvo.

Drugič pa bo nova uredba prekinila dosedanje vsakoletne prepire o porazdelitvi obveznosti. Uredba bo predvidela posebej »list kmetij«, ki ga bo imel vsak kmet v svoji hiši. Na osnovi podatkov o stanju kmetije, bo ta list predvideval, kaj lahko kmet z normalnim gospodarjenjem, ki je v veljavni v letnem kraju, pridelal preko vsega leta in na tej osnovi se bo določal odkupni plan. Celoten sistem bo torej postavljen tako, da se bo vsaki domačiji v skladu z njenimi možnostmi že v začetku leta točno določila količina obveznega odkupa za vs. pridelke, ki pridejo v poštev. Te obveznosti se bodo vpisale v omenjeni stalni »list kmetij«, ki ga bo potrdil KLO, ko bo ugotovil, da domačija obveznost zares lahko izpolni in da je pravično določena. Z vsa, kar bo preko teh količin, bo lahko kmet svobodno razpolagal.

Prednost tega sistema bo predvsem v tem, da bo kmet že v začetku leta imel čiste račune o svojih obveznostih in a bo potem lahko napravil tudi svoj lastni plan. Če bo povečal svojo proizvodnjo, bo imel večje preseške in si bo poboljšal položaj. Če pa bo zanemarjal proizvodnjo, bo imel manjše preseške in zahteval obveznosti in mu bo šlo slabše. Počez tega bo ta sistem nagnal tiste spekulante, ki k.žej, težnje k zmanjševanju, k abotiranju proizvodnje — da bodo pravilno obdelovali polja. Kajti če nekdo noče pridelati dovolj pridelkov, čeprav bi jih na svoji zemlji lahko, potem ima ljudska skupnost pač pravico vprašati »akega spekulanta čemu ni izpolnil svoje obveznosti. Če mora vsak drug delovni človek na svojem delovnem mestu izpolnjevati svoje obveznosti — če se bori, da bi čim višje preoračill delovne norme, potem pešičiti spekulantov na vasi ne bomo dopustili, da bi roke držali v žepu, medtem ko bi njihova z mlja ležala nezasejana in neobdelana.

Če pa se seveda še ni rečeno, da bodo z novim sistemom odkupa vse težave odkupa same po sebi izginile. Ne, naš odkup je letos še precej visok in mora biti visok iz razlogov, o katerih sem prej go oril. Toda ni tako visok, da ga ne bi mogli izvršiti brez škode za gospodarstvo naših delovnih kmetov, pod pogojem seveda če bo naša ljudska oblast imela podporo delovnih kmetov samih. Oni sami morajo izvršiti potreben pritisk na spekulantsko nastrojeno ljudi na vasi, kajti z vnašanjem nerada v sistem odkupa imajo največ škode sami delovni kmetje. To v prvi vrsti seveda velja tudi za sestavljanje »lista kmetij«. Če ne bo vsak tak list pod skupne diskusije cele vasi, potem se bodo še dogajala nerodnosti. Kjer pa bodo ti listi res sprejeti in določeni od cele vasi, tam bo narejen red in ne bo potrebno večno pošiljati raznih kontrolnih komisij na vas.

Prepričan sem, tovariši in tovarišice, da boste tudi vi podprli te ukrepe naše ljudske oblasti in s tem tudi zmogovito izpolnitev našega petletnega plana, ki bo najlepša nagrada za naporno, toda veličastno in slavno delovno bitko, ki jo danes bje delovno ljudstvo mesta in vasi.

Seveda, temeljit preokret v našem kmetijstvu bodo napravile šele obdelovalne zadruge. Starejše, že utrjene obdelovalne zadruge so že danes pokazale, kaj se da napraviti za napredek kmetijstva z boljšo organizacijo dela in z višjo tehniko na velikem združnem posestvu. Obstoječe obdelovalne zadruge je potrebno čim hitreje utrjevati, da bodo s svojimi uspehi in s primerom, kako se poboljšuje življenje delovnemu kmetu, pokazale ostalim kmetom, ki še z nezaupanjem gledajo nanje, da je obdelovalno združništvo najboljša in najhitrejša pot k napredku našega kmetijstva in k blagostanju vsakega kmeta delovnega kmeta. Pri vsem tem pa moramo ponovno poudariti, ne samo da nikogar ne smemo siliti v zadruge, ampak da smatramo — kakor je nedavno rekel tovariš Tito —, da je vsak pojav neposrednega ali posrednega prisiljevanja v zadruge — kar se žal pri nas še dogaja semtertja, tudi gospodarsko škodljiv. Mi imamo dovolj izkušnji o tem, da ljudje, samo tedaj dajejo pri delu velike rezultate, če zavestno delajo, če vedo, za kaj in za koga delajo, in če vedo, kakšni bodo rezultati tega dela. Nam so torej potrebne take obdelovalne zadruge, kjer bodo vsi njeni člani zavedni aktivni borci za čim večje uspehe. Našim današnjim združnikom, ki vsak dan dosega nove uspehe, velikokrat v zelo težkih pogojih, bo za vedno ostalo častno in slavno ime pionirjev, ki so smelo zoraali v ledino v času, ko je večina še nezaupano gledala na njihovo delo. Toda uspehi teh naših pionirjev socialističnega kmetijstva bodo postopno prav gotovo današnje nezaupano večino ljudi spremenili v manjšino, a končno bodo obdelovalne zadruge gotovo odnese popolno zmago, na srečo in blago stanje našega kmečkega ljudstva. Do tedaj pa mora pomoč naše ljudske oblasti veljati tako obdelovalnim združnikom kakor delovnim kmetom, ki se še niso odločili, da bi vstopili v te zadruge.

Tovariša Kardelja so zborovalci večkrat prekinili s ploskanjem in odbravnanjem.

Na predvolivnem sestanku v Žetalah 19. marca so volivci izrazili tamka šnje težave

V zvezi z pripravami za volitve v Zvezno skupščino je teren okrog Žetal skoraj najslabši v ptujskem okraju, saj se je že več predvolivnih sestankov končalo brez pravega efekta, odnosno so bili sploh onemogočeni. Zato je bil v nedeljo, dne 19. t. m. sklican ponoven sestanek, katerega sta se udeležila tudi sekretar OK KPS in predsednik OLO tov. Leskovec ter organiz. sekretar tov. Mavser. Tov. sekretar jim je orisal položaj, v katerem se je nahajalo gospodarstvo v predprilski Jugoslaviji, orisal težaven položaj kmetov, poljskih delavcev in delavstva po tovarnah ter izkoriščanje po domačih in tujih kapitalistih. Nato je prikazal težave, ki jih imamo v zvezi z našo socialistično izgradnjo, zaradi česar se moramo marsičemu odrediti in moramo marsikaj biti tudi trdi in ostri, predvsem, ker je med kmeti še marsikaj raznih spekulantov, ki bi radi ljudsko oblast izigravali. Jasno je, da so se pri tem dogajale tudi večje in manjše napake, katere pa se bodo in se morajo popraviti.

Volivci so vse to z zanimanjem poslušali, vendar kakor se jim je bralo iz obrazov in kakor se je videlo iz diskusije, marsikateri vsega tega ni mogel pravilno razumeti in je videl samo težave, v katerih se sam nahaja in nepravilnosti, katere so se njemu dogodile.

Tov. Mavser jim je nato obrazložil pomen in način volitev, ureditev naše ljudske demokracije in druga gospodarska vprašanja, kar so vsi z zanimanjem poslušali.

Medtem je prišel tudi org. sekretar Oblastnega komiteta Maribor tov. Luter. Prišel je med ljudi iz Žetal kot njihov

Delavci in kmetje iz Žetal so bili veseli nedeljskega obiska iz Maribora

19. t. m. popoldne je Žetale obiskala folklorna skupina SKUD-a »Slave Klavora« iz Maribora. Predvajala je koroške, kranjske, štajerske in hrvaške narodne plesne in pesmi. Kljub temu, da je bilo prebivalstvo pozno in površno obveščeno, se je zbralo okrog 180 ljudi, predvsem mladine iz hribov bližnje in daljne okolice, da vidi kulturno-umetniški spored. Vsi gledalci so se predvajanju naravnost divili, kaj takega še večina od njih sploh ni videla. Saj tudi ni nič čudnega, ko pa kmečki in bajtarski ljudje po teh hribovih trdo garajo skozi vsa leta na koščku svoje skope zemlje. Edina njihova pot je ob nedeljah v cerkev ali parkrat letno v mesto, da si nakupijo kakšnih stvari. Da bi obiskovali kakšne kulturne prireditve, pa sploh ni govora.

Vodja umetniške skupine jim je pojasnil, da spada ta njihov obisk v sestav njihove obveznosti za predvolivno tekmovanje, da so vsi, ki nastopajo, tovarniški delavci, katerih večina je izšla iz podeželja, ki svoj prosti čas izrabijo za učenje v raznih kulturno-umetniških krožkih, ob nedeljah na obiskujejo vasi na podeželju, da kmečkim ljudem nudijo

Člani sindikalne podružnice „Obutev“ iz Ptua so obiskali Žetale

V nedeljo, 12. marca so nas obiskali člani obrtniške zadruge »Obutev« iz Ptuja. Zadali so si zelo plemenito in res socialno nalogo, da bodo v počastitev volitve v Ljudsko skupščino uporabili nedelje za to, da bodo najsiromasnejši šolski mladini in socialno ogroženem brezplačno popravili čevlje.

Pri tej akciji smo bili v Žetalah prvi na vrsti. Ekipo 24 delavcev sta vzorno vodila tov. Junger in Kmetec. Od 9. do

stari znanec iz NOB, saj je delal med njimi nad eno leto v najtežjih časih 1944-45. V kratkih, ognjevitih besedah jim je obudil spomine na čase, ko so bili ljudje pripravljani dati partizanom vse in so tudi včasih dajali več, kot pa so dejansko potrebovali, bili so z njimi povezani na življenje in smrt. Sedaj, ko nam je medsebojna povezanost ravnotako in še bolj potrebna, morajo delavci, kmetje in predstavniki ljudske oblasti misliti in čutiti vsi eno, t. j. dvigniti in osamosvoiti gospodarstvo, izgraditi socializem in s tem postaviti pogoje, da nam bo vsem enkrat šlo boljše.

Te besede so ljudi neverjetno sprostile in razgibale. Začel so iznašati napake, ki so se pripetile tako pri odkupih, kakor pri odmeri davčne osnove, kar se sploh ni pretresalo na sestankih itd. Tako se je sestanek, kateremu je prisostvovalo preko 200 volivcev in je trajal nad tri ure, v živahni diskusiji in pojasnjevanju uspešno zaključil in so volivci vztrajali do konca, kar sicer drugače ni bila navada.

Iz vsega se je videlo, da se ljudje iz Žetal dejansko bavijo s težavami in je krivda, da je trenutno težka situacija, v tem, ker se je med njimi premalo politično delalo, odn. se ni delalo skoraj nič, za kar nosijo krivdo vsake masovne organizacije, KLO in tudi okraj, ki ni nudil skoraj nobene pomoči. Res je, da je politično delo po teh predelih mnogo težje kot pa drugod, ker je težaven, raztresen in oddaljen teren. Ljudje imajo malo stika z ostalim svetom in zato ni čudno, da je tudi njihova miselnost zaostala.

po njihovem trdem delu kakšno uro razvedrila in umetniškega užitka ter tako zblizujejo in odpravljajo razliko med mestom in vasjo. Prikazal je tudi ogromno razliko med delavstvom v prejšnjih časih in danes.

V imenu gledalcev sta se umetniški skupini zahvalila šolski upravitelj in predsednik KLO, katera sta poudarila požrtvovalnost članov umetniške skupine, ki namesto da bi izrabili svoj prosti čas za sebe, se potrudijo, da obiskujejo najbolj oddaljene in zapuščenosti vasi. Nazadnje je predsednik KLO izrazil vročo željo vseh gledalcev in prosil umetniško skupino, naj na Žetale ne pozabijo in naj jih še enkrat čim prej obiščejo, ker bo takrat tudi mnogo večja udeležba, kar so gledalci navdušeno pritrtili, nato pa zbrali 2684 din prostovoljnih prispevkov za potrebe in stroške kulturno-umetniškega društva.

Tako so v enem samem dnevu ljudje iz Žetal in okolice marsikaj videli in slišali, kar jim bo dalo misliti in tako lažje spoznati našo socialistično stvarnost in vedno bo to mnogo pripomoček k boljšemu izidu volitev.

F. F.

Vsi ljudje so bili res zadovoljni. Člani iz zadruge »Obutev« so naredili na ljudi iz Žetal najboljši vtis. Pč.

Setveni aktiv pri OLO Ptuj je razpravjal o setvenih vprašanjih

Okrajni setveni aktiv pri poverjeništvu za kmetijstvo OLO v Ptujju je reševal na prvi seji 15. marca t. l. razne predloge in poročila s terena glede evidence o setvenih površinah, glede semen za pomladno saditev in setev, glede gnojil in strojnega parka.

Po razpravi o težavah v zvezi z evidenco službo o izvršenih setvenih nalogah so razpravljali o naročilih semenskega krompirja Kmečko delovnih združ, Združnih ekonomij in državnega sektorja. Potrdili so naročilo Kmečko delovne zadruge v Središču, ker je ta imela lani slab pridelek krompirja, zavrnili pa so naročilo Industrijske ekonomije v Strnišču. Ugotovljeno je bilo, da je imela Industrijska ekonomija v Strnišču 69 ha zemlje posajene s krompirjem. Tega čez zimo ni strokovno skladiščila. V 25 do 30 m dolgih brezzračnih jamah, ki niso bile dovolj obložene s slamo, je segnilo precej krompirja. Sprejet je bil predlog, da bodo dobili naročniki manjših količin iz KZ, ZE in drž. posestev semenje te količine v celoti, naročniki večjih količin pa bodo dobili le 50 odstotkov. Razpravljali so tudi o predlogu, da bi morala biti letna semena cenejša kot so bila sicer. Ugotovili so, da bo socialistični sektor preskrbljen s semenskim krompirjem, privatni sektor pa si bo moral medsebojno pomagati z izmenjavo in drugače, če ne bo imel dovolj semenskega krompirja.

Zivahna je bila razprava o prijavitelnih potrebah umetnih gnojil. Od planiranih količin je prejeeto le 22% planirane teže gnojil, zraven tega pa v tem planu niso zajete ekonomije RKGS in ekonomije ObLO. Kmečko obdelovalna zadruga Osojnik je zaprosila OLO za izposlovanje 17 ton nitrofoskala poleg količin, ki jih že ima pripravljeno. Sklenjen je bilo, da bodo prvotno ugotovljene obstoječe za-

loge umetnih gnojil KDZ in pri ZE, potem pa bo izvršena delitev najpotebnejšim.

Vso pozornost so posvetili vprašanju kontrahaže traktorjskih del. S traktorji bo zoranih 743,60 ha zemlje. Resno skrb pri tem številu hektarov za služil vprašanje goriva in maziva. Traktorjev je dovolj. Stavljeno je bil predlog, naj bi se določila cena za oranje, ki se izvršujejo kmetje z vprežno živino manjšim posestnikom proti odslužitvi v težkih ali drugače.

Končno je bila izvršena delitev dela med člani aktiva. Vsak član aktiva bo moral prihajati na seje aktiva in poročati o delu na terenu. Vsakemu KLO bodo poslali tekmovalne točke. Poverjeništvu za kmetijstvo pri OLO Ptuj je napovedalo tekmovanje poverjeništvu za kmetijstvo pri OLO v M. Soboti. Sklenili so, da bodo potom časopisa pozvali Osnovne kmetijske zadruge, da bodo sodelovale pri setvenih planih in tekmovaljih. Referent za semena je kritiziral, da mu še noben KLO ni poslal poročila o razkužitvi semen. Zastopnik ObLO je poudaril, da ne bo odstopanja od 25.200 ha ornih površin v ptujskem okraju. Za neupravičeno odsotne člane so sklenili, da jim bodo dali pismeni opomin in jih tudi pismeno obvestili o zadolžitvi s terenom.

Seja setvenega aktiva je bila končana. ObLO in drugi forumi so dobili zapisnik te seje. Ljudstvo samo pa bo zvedelo iz časopisja za predloge in sklepe te seje.

Vse to je bilo potrebno in še več, da bodo doseženi uspehi, da v jeseni ne bo krivic, da ne bodo imeli predlogi in sklepi birokratske hrbenice, temveč da bo ustvarjen napram posestnikom zemlje življenjski odnos, da bodo ti lažje izpolnjevali svoje setvene naloge in v jeseni lažje izpolnili svoje državljanske dolžnosti. Pz.

Govor tov. Simoniča

(Nadaljevanje s prve strani)

voja zadržništva v ptujskem okraju, predvsem pa o volitvah dne 26. marca. Za težave pri odkupih nosijo v mnogih krajih v okraju odgovornost poedinci, ki poskušajo zavirati razvoj in vlečejo za seboj tudi pošteno kmeto. Pri tem se poslužujejo sovražnimi parol o meteorju in drugim, da bi tako ustvarili pri ljudstvu nerazpoloženje za volitve.

Ni sile, ki bi razbila enotnost naših narodov. Če si poedinci domišljajo na nekaterih vaseh, da bodo uplivali na ta ali oni način slabo da izid volitev v svojem kraju, ne bodo mogli uplivali na naš družbeni razvoj, če ne bodo šli voliti ali če bodo volili v skrinjico sovražnikov socializma. Navedel je primer Borovc in Gajevc, kjer so poedinci zavzeli tako stališče pri volitvah krajevnega ljudskega odbora.

Glede graditve zadrug je dejal, da jih bomo še nadalje ustanovljali in to zadrugo, v katere bodo vstopili kmetje, ki so spoznali, da jim zadruge resnično omogočajo, da bodo ostali pravi in svobodni lastniki zemlje in da bodo lahko boljše živeli kot živijo sedaj kot poedinci. Spomin volivcev je povedel nazaj v čase, ko so bili kmetje le na videt lastniki zemlje, dočim so imeli prolite njihovega dela izkoriščevalci.

Prihval je tudi velike možnosti in potrebe šolanja otrok v naši državi, da bomo imeli dovolj izobraženih strokovnih delavcev v podjetjih in tovarnah, ki jih sedaj gradimo.

Na koncu je dejal, da bodo šli na volitve 26. marca t. l. tisti delovni ljudje, ki hočejo socializem, ki hočejo močno industrijo in ki hočejo močno in urejeno novo Jugoslavijo.

Večkrat je bil med govorom prekinjen s ploskanjem in skandiranjem.

Na koncu zborovanja sta bila volivcem prečitana dva predloga resolucij za Izvršni odbor Osvobodilne fronte in za Centralni komite CK KPS v Ljubljani. Obe resoluciji sta bili soglasno sprejeti in potrjeni.

Zakaj imamo težave z odkupom v ptujskem okraju

V nekaterih krajevnih ljudskih odborih v ptujskem okraju se je v zadnjem času pojavilo vprašanje, kdo bo razbijał plane obvezne ali planske oddaje pridelkov v letošnjem letu. Veliko število krajevnih ljudskih odborov se je namreč v tem pogledu postavilo na stališče, da nima časa za to pravično delo, ker so odborniki preobremenjeni z drugim delom ter da tega dela v določenem roku ne morejo opraviti.

Komisija OLO, ki je imela nalogo ugotoviti, kaj je z zamujenimi plani oddaje po nekaterih KLO, je ugotovila sledeče:

Krajevni ljudski odbor Pacinje je razbil plan obvezne oddaje koroze, toda tako, da so se odborniki med seboj pogovorili, koliko bo kateri kmetov oddal ne glede na Uredbo, ki točno navaja, da je treba plan razbiti na podlagi površin, hektarskega donosa, potreb kmetovalca ter upoštevaje vse to šele določiti količino obvezne oddaje. Vprašanje je, kako bodo kmetje iz KLO Pacinje oddajali koroze na podlagi odloč, ki jih je izdal na ta način KLO. KLO se ni zdelo niti potrebno, da bi plan oddaje predložil v potrditev Okrajnemu ljudskemu odboru.

Na krajevem ljudskem odboru v Sakuškaku delajo pri izvedbi planov samo trije in sicer predsednik, tajnik in evidentar, ki dela tudi pri vseh drugih nalogah. Izvršilni odbor in ostali odborniki prihajajo na seje, da ugotove, kakšne naloge so pred njimi. Po štirinajstih dneh se zopet sestanejo, da bi isto ugotovili. Če se naloge izpolnjujejo, ali ne, za nje ni važno.

Odborniki KLO Podgorci so sklenili, da ne bodo ponovno razbili plana za živino, kot da za nje ni važno, če bo plan dosežen ali ne. Ob pregledu plana pa se je ugotovilo, da so bili vrčunani pre nizki normativi nepravilni ter da bi v lahkoto dosegli plan, če bi vzeli iste normative, kot so jih vzeli sosednji KLO-ji. Na seji so kljub prepričevanju predsednika in tajnika, da bi pepravili napako, sklenili, da tega ne bodo napravili.

Krajevni ljudski odbor Polensak baje ne more izvršiti razreza planov, ker so odborniki preveč zaposleni z delom na svojih domovih. Gotovo mislijo, da bodo delavci v tovarnah in podjetjih čakali na prehrano tako dolgo, da bodo odborniki končali z delom doma in da bodo šele potem začeli misliti na plan.

KLO Obrež je te dni izvedel glasovne odbora, ali bi sprejel povišan plan za živino ali ne. Odborniki so glasovali proti zvišanju plana. To gre hitreje, kakor ponovno razbijanje plana; če je to umestno, se bo pokazalo v bodoče.

Krajevni ljudski odbori Cvetkovi, Hajdina, Trnovska vas, Pavlovci in Formin imajo prav tako težave z delom, vendar so kljub težokam razbili vse plane pravčasno in pravilno. Ti KLO se zavedajo, da je od njih odvisno, če se bo odkup izvršil in če se bo zagotovila redna prekrba delovnih ljudi.

V velikem številu KLO in kmetovalcev leži torej krivda, da se odkupni plani v ptujskem okraju redno ne izvršujejo. Kot je iz gornjega razvidno, je v nekaterih KLO krivda za to v nedelavnosti odbora in nezainteresiranosti kmetov za pravično ureditev, pri drugih pa v birokratskem reševanju postavljenih nalog. Dokler bodo delali krajevni ljudski odbori in kmetje omenjene napake, in dokler ne bodo pristopili k resnejšemu delu ter k temu pritegnili množice, tako dolgo ne bodo odkupi v ptujskem okraju uspevali in tako dolgo dotični KLO ne bodo mogli opravičiti zaupanja in izvrševati postavljenih odkupnih nalog v korist planskega gospodarstva v naši domovini. Če.

Kako se mladina ptujskega okraja pripravlja na volitve

MAJŠPERK

Mladina v tovarnah v Majšperku se je v zadnjem času zelo razgibala. V čast volitev v Ljudsko skupščino so formalno tri mladinske proizvodne brigade Brigada »Murko« presegla svojo normo dnevno za 7, pa tudi več odstotkov. Brigada »Kovačič« je najboljša. Dnevno presega normo za 8 do 10 odstotkov. Za drugimi tudi ne zaostaja brigada »Mohorko«. Presega za 5 do 6 odstotkov dnevno postavljenemu normo. V aktivu »Predilnica« je najboljša mladinka-udarnica Kitak Tezija. Dnevno presega normo preko 20 odstotkov.

Mladina v tovarni v Majšperku ne tekmuje samo v proizvodnji. Aktivno deluje tudi na kulturno-prosvetnem polju. V SKUD-u je vključenih 40 odstotkov vse mladine. Točno in redno prihajajo na pevске vaje. Rezultat svojega truda so že pokazali 12. marca, ko so nastopili v Stopercih. Na iniciativo mladine so ustanovili planinsko društvo, kjer je 68% vključene vse mladine, ki so člani društva. Upoštevajoč, da je že dalj časa mladinska organizacija v Majšperku več ali manj »počivala«, so navedeni uspehi vredni vse pohvale. Želimo, da še nadalje mladina v Majšperku razvija svojo borbost. Tako bo dala vzgled vsem ostalim aktivom.

PLACAROVCI IN GAJEVCI

Vemo, da je mladinski aktiv v Gajevcih že dalj časa počival. Toda val predvolivnega tekmovanja je zajel tudi nje. 11 najboljših mladincev in mladink je 18. marca na sestanku izbralo začasni sekretariat aktiva. Za sekretarja so izvolili najboljšega v svoji sredi — Bezjak Jožeta. Jože se je pred mesecem dni vrnil kot demobiliziranec iz JA. Uvidel je nedelo svojega aktiva in je takoj podvzel vse mere, da se stanje spremeni. Prve rezultate dela bo aktiv pokazal v nedeljo — na volitvah. Sklenil so, da bo njihovo volišče najlepše okrašeno. Upamo, da bo aktiv v Placarovcih-Gajevcih postal eden izmed najboljših v okraju. Po goje ima dobre.

MARJETA NA DRAV. POLJU

Mladina pri Marjeti na Dravskem polju hoče biti prva. Na kulturno-prosvetnem polju so zelo aktivni. Naštudirali so igro, s katero so izvedli dve gostovanji v Podovi in Staršah. Ustanovili so tudi avtomotokrožek, kateri bo takoj začel z delom. V kratkem bodo ustanovili mladinsko gasilsko četo. V ta namen so že pripravili 6000 din. Vse to njihovo delo je v okviru tekmovanja. Za volitve same se bodo lepo pripravili. Na predvečer bodo zakurili kres, pri njem rajali in peli. V že zgodnjih nedeljskih urah bo dvignila vse zaspance budnica. Na volišče bodo prišli s harmoniko in zastavo.

MARKOVCI

V Markovcih je bila v nedeljo fizkturna akademija v okviru fizkturnega društva. Sodelovalo je tudi precejšnje število članov mladinske organizacije. To je bil prvi korak društva. Verjetno pa ne bodo ostali pri tem Mladinci, kateri že aktivno delujejo, bodo pritegnili še ostale, ki stojijo ob strani.

GRAJENA

Mladinski aktiv na Grajeni izvaja kulturna gostovanja z igro »Kralj na Betajnovi«. Res je, da imajo največ veselja, pa tudi uspehov na kulturno-prosvetnem polju, vendar so drugod tudi marljivi. Pomagali so krajevemu ljudskemu odboru pri škropljenju sadnega drevja. Poskropili so vsa drevesa. Tudi pri razbijanju plana setve pomagajo. Največ pa bodo pripomogli s tem, da bodo vodili točno evidenco nad vsemi kmetovalci, kako izpolnjujejo dolžnosti.

GORCA-DEŽNO

V aktivu Gorca-Dežno vlada pravo razpoloženje. Napoved tekmovanja na mladinskem združenem dnevu so vzeli za resno. Večino tekmovalnih točk so že izvršili. V glavnem se vršijo priprave za sam volivni dan. Na vsak način se hočejo izkazati najboljši. Kurili bodo takšne kresove, da se bo videlo daleč na okrog. Na volišče bodo prišli vsi skupaj, z zastavo in godbo. Med njimi ne bo niti enega mladince, ki ne bi izvršil svoje državljske dolžnosti. Za svoje delo je dobil aktiv priznanje s strani CK LMS.

Tovariši mladinci in mladinke! To je le nekoliko primerov dela naše organizacije. Lahko naredimo še mnogo več. Naše tekmovanje za volitve v Ljudsko skupščino bomo nadaljevali do 16. aprila, t. j. do Oblastne mladinske konference.

26. marca bomo na volitvah poslancev v Ljudsko skupščino, drugič po osvoboditvi ponosno in z zavestjo izvršili svojo državljsko dolžnost. S tem bomo ponovno dokazali, da smo enakopravni v Federativni ljudski republici Jugoslaviji. Na 26. marec se bomo tudi drugače pripravili. Na predvečer naj zagorijo po vseh hribečkih in holmih kresovi. Zbrali se bomo in zaplesali mladinsko kolo in peli, da se bo razlegalo daleč naokrog. Mladinci-harmonikaši bodo raztegnili »meh«. Že v zgodnjih jutranjih urah na dan volitev bomo organizirali budnice. Pred volišči se bomo zbrali stari in mladi. Tudi tam ne sme manjkati veselja. Že prej pa bomo okrasili vasi in volišča, tako kot še nikdar. Biti morajo zares lepa. Na ta dan bomo ponovno manifestirali našo neodvisnost. Dokazali bomo, da ljubimo svojo domovino, da ljubimo našo Partijo. P. M.

Zadruga „Osojnik“ je proslavila 4-letnico obstoja

Člani in funkcionarji ter povabljeni gosti Kmečko delovne zadruge »Osojnik« v Stukih pri Ptujju so proslavili v nedeljo, 19. marca t. l. popoldne v zadružni zgradbi štiriletnico ustanovitve zadruge. Proslava je vsebovala gospodarsko-politični in kulturno-prosvetni spored, ki je začel popoldne ob 14. uri, po sporedu pa se je razvilo zadružno rajanje.

Proslavo je začel predsednik zadruge tov. Gvidon Vesel, ki je v svojem krajšem govoru spomnil zadružnike na spomlad leta 1946, ko so imeli zadružniki pred seboj jasno začetni cilj, s seboj KP in ljudsko oblast ter vztrajne zadružnike, proti sebi pa vrsto malodušnih sovražnikov in modrijanov, ki so tarnali za vsako drevo in grm, za vsako brazdo, ki jo je obrnil traktor itd. Dne 18. marca 1946 so bile obrnjene prve brazde na zadružni zemlji. Začeli so z drevesnico za sadenje plantažne nasade, ki so prvi v zgodovini slovenskega sadjarstva. Pozneje so izvedli na zadružnem ozemlju pravo revolucijo. Iz gozda so napravljene njive in sadne plantaže. Tov. Vesel je navedel vrsto dejstev, ki so jih zadružniki doživeli, predno so dosegli sedanje uspehe.

Politkomisar ptujskega garnizona kapetan tov. Pešič je govoril o odnosu JA do ustanavljanja, utrjevanja in razširjanja zadrug. Govoril je o vzgoji zadružnikov v predane patriote, ki so pripravljali čuvati celotno domovino naših narodov z isto ljubeznijo in poštrevnostjo, kot čuvajo sedaj ozemlje svoje zadruge.

Govorom so sledile izmenoma recitacije, godba in petje. Celotni program je bil zelo pester in je vsem usajal, najbolj pa spoznanje, da poseča zadruza »Osojnik«

kulturno-prosvetnemu dvigu zadružnikov veliko skrb.

Ta proslava ima toliko večji pomen, ker je zadružniki niso pripravili samo za se, temveč so na njo povabili tudi okoličane, zadruzi naklonjene posestnike in kmete ter delavce iz Strnišča, Majšperka in Maribora. Proslave se je udeležilo nad 350 ljudi.

Zadružniki iz Osojnikove zadruge so napravili zopet korak naprej. Dokazali so, da se niso v zadruzi ogradili, temveč so na široko odprli zadružna vrata okoliškim posestnikom in kmetom, ki se lahko vključijo v zadruzo. Nekateri posestniki iz Rogoznice so že izrazili pripravljenost, da bi se vključili v to zadruzo. Če bodo tudi ostale obstoječe zadruge povabile na svoja bodoča zborovanja in prireditve zadružnikom naklonjene posestnike in kmete, zadružniki ne bodo več ločeno živeli od ostale množice na oasi, kot je to še marsikje slučaj.

Najbolj je motila udeležence proslave ugotovitev, da še zadruza »Osojnik« kljub mali oddaljenosti od Ptujja ni zvezana z električnim omrežjem, čeravno že ima gotovo instalacijo. Brleče petrolejke že zdaleč več ne odganjajo širini življenja Osojnikovih zadružnikov, temveč jih le spominjajo nazaj na leta pred osvoboditvijo in na takratne krivične življenjske prilike.

Pozno zvečer so se poslavljali udeleženci proslave od gostiteljev-zadružnikov ter se peš, s kolesi, avtomobili in nekateri tudi na konjih vračali na domove, od koder bodo še radi prihajali na zadružne prireditve ter ustvarjali socialistično povezavo med delavci in kmeti ter delovno inteligenco. LF.

V Grajeni so igrali

„Kralja na Betajnovi“

V Grajeni pri Ptujju smo koncem leta 1949 ustanovili Izobraževalno-umetniško društvo (IZUD). Igralska skupina se je ponovno lotila drame Ivana Cankarja »Kralj na Betajnovi« in po mnogih vajah pozno v noč je bilo tako daleč, da se je bilazala prireditve. Najtežji problem je bil oder. Saj ga v Grajeni sploh ni bilo, če izvzamemo neko igro na prostem takoj po osvoboditvi. Požrtvovalna mladina, predvsem igralska skupina, si je sestavila oder v šolski učilnici, ki pa se je izkazala za takšne prireditve le premajhna. V nedeljo, dne 26. februarja t. l. so že dopoldne na generalki za šolsko mladino pokazali, da so se skoro vsi igralci prav dobro živeli v svoje vloge. Popoldne pa so naši delovni ljudje gledali prvo resnejšo prireditev v svojem kraju. Po vsakem dejanju je sledil aplavz, ki je igralce vzpodbujal k še boljši igri. Gledalce smo seznanili z vsebino tako, da smo glavne osebe predstavili in jih karakterizirali. Razume se, da je bilo uvodoma govora o življenju in delu našega nesmrtnega Ivana Cankarja.

Zelo dobro se je vživel v vlogo Kantorja tov. Šprah Janez, a v vlogo Maksa njegov brat tov. Šprah Avgust. Župnika je verno prikazal tov. Gašparič Janko, tov. Kmetec Ančka je doživljala srečo in nesrečo Francke, tov. Murko Lojzka pa nesrečno in naivno Ninico. Prav posrečeno so rešili svoje vloge še tov. Budja Katica kot žena Hana, tov. Gašparič Alojz kot Bernot, tov. Petek Karl kot oče Krnec, tov. Irgl Janko kot sodnik, a tov. Tušek Pepca je s svojo Lužarico pri odprti sceni žela odobravanje gledalcev. Tudi ostali so po svojih močeh prispevali k uspehu.

Da so si dramo ogledali še ostali, se je naslednje nedeljo ponovila še dvakrat: popoldne in zvečer pri nabito polni učilnici.

Ljudstvo je bilo zadovoljno in si želi še več takšnih prireditev. Vse priznanje zasluži igralska skupina z režiserem tov. Šprah Janezom, ker so vložili mnogo, mnogo truda in končno uspeli nad pričakovanje.

Hvalevredno za mladino pa je, da so v želji, da se čimprej dogradi zadružni dom, kjer bodo imeli v dvorani zares lep oder, odločili, da bodo ves dohodek od prireditev dali na razpolago za dvorano zadružnega doma. Pa še fizično bodo poprijeli in naslednja igra se mora vršiti v dvorani zadružnega doma. Tako so sklenili tudi najbolj številni gledalci, ker v dvorani bi pač bilo še lepše in udobnejše. Po igri nas je obiskal kandidat tov. Kveder Dušan, ki ga hočemo prihodnjt pozdraviti že v dvorani ZD. AI

POZIV

Vsa okrajna poverjenišтва za finance in vse kraljeve ljudske odbore na področju LR Slovenije nujno pozivamo, da nam na vse naše dopise v zvezi z regulacijo invalidnin vojnih invalidov in svojcev padlih borcev takoj pošljejo točne podatke, ki smo jih zahtevali. Brez teh podatkov ne moremo prizadetim upravičencem izdati izplačilnih knjižic in so zaradi tega nekateri upravičenci ostali brez invalidnin. Vsa okrajna (raionska) poverjenišтва za finance naj takoj pogledajo svojo nerešeno pošto in ugotovijo, ali nam dolgujejo še kak odgovor glede davka za l. 1948 ali za prejšnja leta in nam naj brez odlašanja odgovore. Prav tako naj vsi krajevni ljudski odbori takoj ugotovijo, ali so nam že poslali podatke, ki smo jih zahtevali zaradi odmere invalidnin.

Ministrstvo za socialno skrbstvo LRS Invalidska uprava

Gogoljeva „Ženitev“

na ptuškem odru

To sezono je ptujsko sindikalno gledališče po daljšem presledku odigralo za Goljevo »Sneguljčico«, Gogoljevo »Ženitev« z igralskim osobljem, ki je pokazalo s tema predstavama, da zasluži naziv poklicnih igralcev, med katere je bila večina ansambla tudi zadnje čase prevedena. Vsa dolga leta po osvoboditvi je ptujsko gledališče živovarilo in se prebijalo od predstav do predstav s mnogimi sicer nadarjenimi igralci, ki pa so bili po svojih raznovrstnih osnovnih poklicih tako zaposleni, da odru niso mogli posvetiti vseh svojih moči in so se morale zato uvrščati te predstave več ali manj dietantske. Da bi se ta nedostatek odpravil s sodelovanjem več ali manj poklicnih igralcev, ki so bili dodeljeni ptujskemu gledališču, ni uspelo ne pred vojno ne po vojni. Sedaj — upajmo — je to vprašanje srečno rešeno (razen režiserskega) in je potrebno ptujsko gledališče glede umetniške ravni predstav drugače ocenjevati kot prej.

Gogolj (baš te dni teče 141 let od njegovega rojstva in 98 let od njegove smrti) je doživel l. 1839 velikanski uspeh s svojo komedijo »Revizor«. V istem stilu je napisal tudi »Ženitev«, v kateri zasledimo tudi še samogovore, govorjenje v stran in Gogoljevo tipično apotrofiranje gledalcev na nekaterih po-udarjenih mestih. Edina razlika med »Revizorjem« in »Ženitvijo« je ta, da je v prvi komediji glavni junak revizor, okrog katerega se vse vrtil, dočim je v drugi cela vrsta različnih tipov in glavnega junaka ali junakinje ni, pač pa je os komedije neuspela ženitev ali prav-zaprav možitev Agatje Tihonovne, malo-meščanskega, neumno-naivnega buržovskega dekleta. To je podala Koroščeva, s početka morda nekam medlo, kasneje pa se je od prizora do prizora približe-

vala vzorc, ki ga je imel avtor pred očmi. Njen jok ob slovesu od deklištvu, niena zadržega in vzhičenost ob zaroki z »ženinom«, niena prepadenost ob pogledu ženina skozi okno — vse to je bilo komedijsko močno podčrtano, morda celo preveč, toda v bistvu je bila interpretacija Agatje prav posrečena in tipu adekvatna. Isto velja za nieno tetko Pantelejmonovo — Bajgotovo — solidno rutinirano igralko, ki tudi v tej vlogi ni odpevedala, dasi nudi ta tip prav malo komedijskih prijemov.

Tretjakova — ženitna posredovalka Ivanova — je svojo igralsko zelo hvalno vlogo odigrala odlično. Njen triumfalni krah ob ponesečenem koncu posredovanja Kočkarjeva je bil višek niene igre v tej komediji.

Podkoljosiina — srečno-nesrečnega ženina — je igral Gunžer diskretno in psihoiško dojemljivo. Ta nalnsrečnejša figura v celi komediji je zagrizen, zdoččasen, samsvoj samec, ki bi rad in zopet nerad prišel v zakonske ojnice. Je človek brez življenjske energije in brez pravega dela, obupno zakrknjen dvomljiv in človek večne zadrege. Toda v svoje čudakarstvo, zakapanost in odtujenost od ljudi je tako globoko zakoreninjen, da zadnji hip z obupnim skokom skozi okno reši glavo, iz zaželeno in vendar tako strahotno zanj nedosegljivo ženitve. Morda je to edino njegovo ju-naško dejanje, ki ga je sprožila njegova zaprtost vase, otljudnost in egoizem. Gunžer je vse te tipične strani svojega junaka podal izvrstno in dal svoji kreaciji podzavesten naklon k melanholiji in žalosti, ki izvira iz temne slutnje, kako klavrnio figuro predstavlja na tem svetu. Preidimo h Kočkarjevemu v kreaciji Vičarja. Avtorju samemu se ni posrečilo temu tipu viliti kaj več nijans, ki bi se

Upokojenci iz Ptujja so seznanjeni z novim zakonom

V soboto, 18. marca so imeli upokojenci v Mladiki sestanek, ki ga je otvoril predsednik društva, tov. Praprotnik Edvard.

Pozdravil je vse navzoče, posebno pa tov. Fleré Pavla, odposlanca iz Ljubljane. Opozoril je upokojence, naj pridno sledijo izvajanju tov. Fleréta, ki jim bo tolmačil zakon o socialnem zavarovanju. Iz njegovega predavanja je razvidno, da imamo dve vrsti upokojencev. Prvi so upokojenci po starem, drugi po novem zakonu. — Novi zakon je bil izdan 8. februarja t. l. in je postal 8 dni nato pravomočen. Tako so upokojenci pred 16. februarjem t. l. staroupokojenci, po 16. februarju pa novoupokojenci.

Novi zakon o socialnem zavarovanju pa ne velja samo za aktivne uslužbence; on vsebuje tudi mnogo vrlin za vse upokojence vseh vrst in vseh strok.

Ko se je začel sestavljati ta zakon, je pred podrgim letom naše društvo poslalo na pristojno mesto spomenico, ki jo je novi zakon izdatno upošteval. — Nato je predavatelj razčlenil zakon, ki ima 8 poglavij s 140 členi. Temeljno načelo novega zakona je enakopravnost, enako za delavce in uslužbence. Tu pride v veljavo princip: vsakemu po njegovem delu. Dalje smo slišali o pravicah zavarovanih v novem zakonu glede zdravstvene oskrbe. Tu so upokojenci izenačeni z aktivnimi uslužbenci. Starostna pokojnina je bila prej 90%, po novem zakonu je 100% in lahko pride pod gotovimi pogoji na 110.

Danes je najnižja pokojnina 50%, prej pa 30%.

Tako je predavatelj pojasnjeval najvažnejše člene novega zakona, ki mu bo sledil Pravilnik, kateri mora iziti do 1. julija t. l.

V diskusiji so navzoči dobivali pojasnila za svoje osebne zadeve. Mnogi trpe krivico pri pokojnini zaradi vojaških let, ki jim niso bila všeta itd. Stavili so svoje predloge in izročili govorniku 4 pisemne vloge.

Tov. Fleré je naglasil važnost društva in sindikata ter pozval vse navzoče, naj postanejo člani teh dveh važnih organizacij. — Z vzklikom maršala Titu in Partiji je bil ta dobro obiskani sestanek zaključen. A. B.

Pripravljamo se za spomladanski kros!

Sredi aprila prično fizkturniki po vsej državi s spomladanskim krosom — tekom čez drn in strn, ki predstavlja nekak uvod v poletno športno sezono. Da bi spomladanski kros potekel v znamenju masovnosti našega fizkturnega gibanja, je nujno, da vsa društva kjer teh ni, pa mladinski aktivni nemudoma prično s pripravami nanj. Podrobnjša navodila morejo fizkturne organizacije zajeti tudi iz navodil za izvedbo jesenskega krosa, ki so bila objavljena v nekaterih jesenskih številkah »Našega Dela«. Vse fizkturne organizacije se morajo zavedati, da je spomladanski kros za njih najvažnejša masovna prireditev v prihodnjem mesecu, na katero se morajo temeljito pripraviti.

ESPERANTO

Mednarodni jezik Esperanto se vedno bolj uveljavlja na vseh področjih in vseh državah. Tudi naše delovno ljudstvo mora biti poučeno o gibanju, ki deluje v korist vsajga človeštva.

Da se omogoči študij onim, ki ne morejo obiskovati rednih tečajev je Zveza esperantistov Slovenije v Ljubljani uvedla dopisni tečaj mednarodnega jezika Esperanto s pomočjo katerega se lahko vsak sam doma nauči ta jezik.

V dopisni tečaj se lahko sprejme tečajnik kadar koli želi.

Informacije daje in prijave sprejema do 31. marca tov. J. Domanjko pri MLO Ptuj.

dale igralsko izkoristiti. Vičar je odigral to vlogo zadržano in brez hlastanja za zunanji efektom. S svojo umerjeno igro je postavil v tem bolj žarko luč druge tipe in zlasti Podkoljosiina, ki ga mora kot trener rokoborca tirati v nevestino naročje, kar mu pa ne uspe, nakar ga prekoline v dno pekla.

Solidno in naravno je podal Šugman eksekutorja Jajčnico, ki se tudi želi vrniti v trop ženinov okrog lepe Agatje. Ta tip nudi dovolj igralskih prijemov za učinkovito figuro poslovnega človeka, ki se želi oženiti zaradi hiše in bogatije neveste Šugman je to hvaležno figuro podal zelo dobro.

Preveč marionetski je bil Matjašič v vlogi mladega častnika Anučkina, ki je vse preveč capljaj po odru, kar je pristojalo pa Lenarčiču, afektiranemu njegovemu vpokojenemu tovarišu z morja Ževakinu. To je posrečen tip večnega mladenciča, ki se že sedemnaestletni ženi in baš v tem vidi opravičljivost svojega neplodnega starčevstva in svojih neslanih tirad o Siciliji in drugih eksotičnih deželah.

Butolenova in Kralj sta svoji stranski vlogi odigrala v stilu igre.

Scena in kostumi so odgovarjali času in stilu igre.

Režija prof. Bankartove je vtisnila svoj pečat vsej igri in dvignila vse nastopajoče igralce na dostojen umetniški višek, tako da je bila komedija podana avtorju in času nastanka igre primerno in da se ni prevrgla — kakor na mnogih odrih — v ribniški sejem. Zlasti je učinkovala prijetno ubranost in soigra vseh igralcev z vsemi finesami v prostoru, času in zvoku.

(Kritika se nanaša na tretjo predstavo »Ženitve«, ki jo je zelo neprijetno in brutalno prekinil sredi odra kratak stik s temo, ki je zajela vse mesto in okolico. Igra je bila prekinjena dobre četrte ure, a se je z isto živahnostjo nadaljevala, ko je zopet zasvetila luč.) Real.

I. Mladinska delovna brigada

„Dušana Kvedra“

Mladina ptujskega okraja bo tudi v četrtem letu naše prve petletke dala svoj delež pri izgradnji naše domovine. Sodelovala bo pri gradnji največjega objekta petletke — gradnji Novega Beograda. Prve mladinske brigade iz vseh bratskih ljudskih republik bodo odšle na gradnjo že koncem tega meseca. Mladina ptujskega okraja pa se bo zbrala v svoji

I. ptujski brigadi »Dušana Kvedra«, ki bo odšla na gradnjo Novega Beograda 31. marca.

Mladinec, mladinka! Prijavi se v prvo Ptujsko mladinsko delovno brigado, postani njen član. Domovina kliče po izgradnji, darujmo ji svoje moči

Iz pisarne OK LMS, Ptuj

Gozdne brigade v Ribnici podirajo nad 200 let stare smreke

Iz Ptujja je krenilo 28. februarja t. l. 24 članov frontne brigade v gozdno akcijo. Med njimi so tudi člani in članice KP. Naslednjega dne sta se jim priključila še predsednik KLO Škole Kmetec Anton in Resnik Viča ter še 7 zavednih frontovcev, med njimi veseli Kajzer Anton, ki s svojimi šalami razveseljuje vso brigado. V tem mu pomaga tudi tov. Duh Stanko iz Majskega vrha, ki je fant vsele narave in doma iz haloških gor.

Delo poteka v starem temnem gozdu zelo hitro. Veselje je gledati, ko padajo udarci sekir po 200 let starih smrekah in ko z neznanim hrúščem te padajo na tla. Desetine naše brigade tekmujejo, katera bo dosegla večji efekt dela in tako več prispevala k čimprejšnji izpolnitvi naše Petletke.

Brigadirji mislimo, da je potrebno graditi vse frontne sekretarje v ptujskem okraju, da so organizirali samo toliko frontovcev, da šteje brigada le 43 članov. Posebno slabo se je izkazal v tem pogledu MO OF v Ptujju, ki je poslal v brigado mladinko, ki sicer ni sposobna za delo in se obnaša, kot da je prišla na letovišče, ne pa v brigado. Ta mladinka razume normo edino v tem, da se lepo umije in našminka.

Vsi ostali brigadirji pa stremijo za tem, da bi napravili čim več ter disciplinirano v delu sledijo starih predelavcem, da se ne bi pripetila nesreča.

Kot so se v teh krajih hlabro borili borci 18 in 13 divizije za našo svobodo, tako se naša brigada božrtvovalno bori za naš petletni plan, za boljšo bodočnost, za socializem.

Majšperški tekstilci so prejeli prehodno zastavico

Za delovni kolektiv tekstilne tovarne v Majšperku je bil 21. marec t. l. dan zmagovitega priznanja za veliko opravljeno delo. Tega dne je delovni kolektiv prejel prehodno zastavico vlade LRS za v lanskem letu dosežen uspeh v proizvodnji, ko je kolektiv izpolnil svoj letni plan z 125 odstotki.

Proslave so se udeležili: minister vlade LRS tov. Kavčič Stane, direktor glavne direkcije tekstilne industrije Slovenije tov. Štrukelj, zastopnik glavnega odbora ZSS tov. Kuhar Jože ter zastopnik OK KPS iz Ptujja tov. Kovačič Zlatko. Vsi navedeni so v svojih nagovorih poudarili smisel besed našega maršala Tita o prizadevanju delovnih kolektivov v razmerah, ko si danes narodi Jugoslavije prvič v zgodovini gradijo sami svojo bodočnost.

Prehodno zastavico je izročil delovnemu kolektivu minister tov. Kavčič Stane v roke predsedniku sindikalne podružnice.

Delovni kolektiv je sprejel ob tej svečani priliki nove delovne obveze in sicer, da bo letošnji plan proizvodnje dosegel do 29. novembra ter ga do konca leta presegel še za 8%. Glede volitev v Zvezno skupščino in Svet narodov so delavci sklenili, da bodo volitve stoođstotno končali do 8. ure zjutraj.

Na proslavi je bilo razglašanih 26 novih udarnikov in večje število pohvaljenih delavcev.

V kulturnem programu, ki je sledil, je nastopil SKUD iz Majšperka s pevskimi točkami. Na sporedu so bile tudi tri fizkturne točke.

Kolektiv tekstilne tovarne je svoj praznik zaključil s prosto zabavo. K. Z.

Učiteljica tov. Kukovec Elizabeta poučuje v Stopercah vnuke svojih prvih učencev

Dne 1. novembra 1899 je nastopila svoje prvo službeno mesto takratna absolventka učiteljskega v Mariboru tovarišica Kukovec Elizabeta. Rodila se je 19. avgusta 1879 na Bregu pri Ptujju kot hči kovaškega mojstra. Dekliško osnovno šolo je obiskovala v Ptujju in že takrat kazala veliko zanimanje za znanje in pouk ter stremela za tem, da bi z znanjem nadkriljevala posebno tiste součence, ki so bile iz bogatejših rodbin, ki so nosile lepe obleke, dočim njej kot hčerki kovača to ni bilo mogoče. Bila je med najboljšimi učenkami in je po dovršenih pripravnicah stopila na učiteljsko taborišče L. 1899 dovršila. Bila je nameščena kot mlada učiteljica v Stopercah, ki so njeno prvo in zadnje službeno mesto. Ker se je v Stopercah šele tisto leto ustanovila šola, je bila tov. Kukovecva tudi prva učiteljica na šoli. L. 1910 je sicer opravila izpite za meščansko šolo, bila premeščena v Maribor, službe pa ni nastopila. Ostala je zvesta svojemu prvemu službenemu mestu in novi šoli.

Že v prvih letih svojega službovanja se je začela zanimati za razporejeno metodično in didaktično delo v razredu in je na pobudo takratnega šolskega nadzornika Pavla Fleréta začela izvajati učna načela moderne didaktike v prvih treh razredih osnovne šole: samodejavnost učencev, koncentracija pouka in rokotornost pri pouku. Leta 1924 je takratna šolska in prosvetna oblast odobrvala reformske poizkuse tovarišice Kukovecve in dali so ji nasvet, da prenese ta učna načela tudi na IV. razred. Delo tov. Kukovecve je zaslovelo. Kmalu so jo spoznali takratni šolniki in vedno v večjem številu so začeli prihajati na njeno šolo, kjer so spoznavali njeno delo tudi v praksi. Po smernicah moderne metodike je napisala leta 1912 knjigo »Domoznanski pouk v ljudski šoli«, katero je v veseljem sprejelo in uporabljalo takratno učiteljsko. Knjigo je izdala Slovenska šolska matica. Mnogo je pisala tudi v naš pedagogski list »Popotnik«, kjer najdemo l. 1923 v 5.—8. številki zanimivo učno sliko za II. in III. šolsko leto »Zgodovina domačega kraja«. Tu opisuje zgodovino domačega kraja od najstarejših časov do gradnje šole. Nadalje razpravlja v istem letniku »Popotnika« v 11 in 12. številki: »O pouku računstva in merstvenega oblikoslovja v smislu delovne šole«. Računstvo in realije so bili njeni najljubši predmeti, zato je tudi tem posvečala največ pozornosti.

Starejše učiteljsvo se je prav gotovo še spominja iz učiteljskih zborovanj v Šmarju pri Jelšah in Celju. Nastopala je z raznimi predavanji in praktičnimi nastopi.

Poleg strokovnega dela je skrbela tudi za gospodarski napredek šole. Povečala je šolski vrt, ki je bil za takratne prilike in potrebe premajhen in v letih od 1914 do 1917 sodelovala pri povečanju šolskega poslopja, pri gradnji nadstropja šole. V ta namen je izposlovala pri Mestni hranilnici v Ptujju posojilo 45.000 kron, kar je zadostovalo za kritje vseh gradbenih stroškov.

Leta 1937 jo je bivša šolska oblast proti njeni volji upokojila. Kot upokojenka je ostala v Stopercah, kjer jo je tudi doletela vojna in okupacija. V pokoj je stopila brez vsakih prihrankov, ker je bilo njeno srce pripravljeno pomagati vsakemu, ki je bil pomoči potreben. Največ je pomagala svojim siromašnim učencem, ki jim je bila prava krušna mati. Njeno največje zadovoljstvo je bil napredek njenih učencev in je za to tudi žrtvovala ves svoj zaslužek. Za sebe je bila skromna, zadovoljna z vsem. NOB je podpirala moralno in materialno.

Po osvoboditvi je bila tov. Kukovecva med prvimi, ki se je javila v službo. Ljubzen do šole, šolske mladine in naroda jo je silila zopet med nje. Šola je bila med okupacijo požgana. Kot upraviteljica je začela takoj s poukom, ki ga je vršila po privatnih hišah. Prva in največja skrb ji je bila zgraditi in obnoviti zopet šolo. S prepričevanjem je znala pridobiti tamonjše ljudstvo, ki je bilo takoj pripravljeno nuditi vso pomoč, da bo šola čimprej zopet pod streho. Pomagali so s prostovoljnimi delom in raznim materialom. Pod njenim vodstvom je leta 1946 zrasla nova krasna šola, ki je po svoji ureditvi in organizaciji zgled ostalim šolam v okraju.

Kot upraviteljica se je redno udeleževala vseh sestankov in konferenc, kjer smo z zanimanjem in veseljem poslušali, kako je iznašala razne probleme in težave. Ni ji bilo dovolj, da je šola samo pod streho. Poudarjala je vedno, da je za uspešno šolsko delo potrebno še mnogo drugega, predvsem inventar, razna učila in drugi pripomočki. Prihajala je ob vsakem vrenem. Dasi je njeno telo že nekoliko upognjeno, je v njej še mnogo zdrave, neutrudljive sile in volje. Najboljši dokaz njene odpravnosti je dejstvo, da je prihajala v Ptuj kar z vozom, ker so Stoperce oddaljene od Ptujja ca. 23 kilometrov.

Danes je tov. Kukovecva v 72. letu svoje starosti in še vedno aktivna učiteljica. Njeno delo je kljub visoki starosti kvalitetno. Vse svoje sile posveča pravilni smeri pouka, zanima se za vso sodobno literaturo, ker noče zaostajati za drugimi, mlajšimi učitelji. Vsebinsko je njen pouk sodoben in progresiven. Njeni učenci so seznanjeni z vso problematiko sedanjejšega časa, ker se tudi sama zanima za vsa dogajanja v svetu. Čita še vedno mnogo in celo brez nocočev. Kakor sama izjavlja, ji je edina ovira pri čitanju nekoliko slab petrolej. Njen spo-

Red z neredom v Ormožu

V nedeljo, 12. t. m., je bilo v Ormožu med običajnim razglasom tudi objavljeno, in to prvič (do sedaj je bila to tajnost ožje kroga poznanih ljudi), da se bo dne 13. marca delilo, oziroma prodajalo v Kmetijski zadruzi blago po vezanih cenah. Da pa se ne bi zopet zgodila krivica kot do sedaj po navadi, da so dobili blago vedno eni in isti, je odbor KZ sklenil, da tisti, ki so blago dobili v decembru in januarju, ne dobijo sedaj nič.

13. marca zgodaj zjutraj so se pred vhodom v trgovino KZ gnetli ljudje, nekateri že od 10. ure ponoči. Ob 7. zjutraj je prišel predsednik KZ deliti številk. Med gnečo so se vrinili tudi komaj došli, katerih nihdar ne zmanjka, če je kaj dobiti, in predsedniku znani ter so dobili številke na račun čakajočih. Med njimi so bili tudi taki, ki sedaj niso bili upravičeni do blaga, ker so ga dobili decembra in januarja. Ko so ti prišli po tekočih številkah na vrsto, za njih ni bilo upravljanja, kdaj so zadnjič dobili blago. Če sta bili dve osebi od iste družine, so jim še ponajli, da naj vzamejo to ali ono blago, drugi, ki že več mesecev niso ničesar dobili, so čakali dalje, če bo še kaj ostalo. Tudi trem uslužbenecem trgovine, trem odbornikom in predsedniku KZ se ni mudilo kljub temu, da so ljudje vedno upravljali, če bodo še kaj kupili. Ljudem, ki bi radi hitro kupili in šli zopet na svoje delo, niso postregli, predsednik se je še norčeval iz starih ženic: »Ta je dobila to in toliko, oni je kupil to in še svojo sukno kaže, ki jo je poceni ravno preje kupil.«

Vprašamo se, ali so Kmetijske zadruge za to, da se z njimi okoriščajo samo gotove osebe, ali pa so zato, da pomagajo delovnemu človeku pri njegovih težkočah in doigu žitljenjskega standarda?

Ta dopis Vam pošiljam z željo, da ga objavite v »Našem delu«, mogoče bo to za našo KZ kaj pomagalo. C.

Zaprta vrata

V soboto zvečer, dne 18. marca t. l., okrog 23. ure sem se pripeljal iz Maribora s hoesom skozi Sp. Urban, utrujen in jezen, do zadruge gostilne. V gostilni je bila godba, ples in vršč, seveda le za povabljenega. Zunanja vrata so bila zaprta. Nadalejeval sem vožnjo proti domu in razmišljal o raznih ožjih privedvah za zaklenjenimi vrati. V nedeljo sem se vračal po isti poti. Gostilna je bila zaprta. Rad bi si nabavil cigarete. Drugi so mi povedali, da mora Brmež spati, ker so do šeste ure zjutraj plesali.

V Maribor sem se vrnil z vtisom, da ima Brmež vino samo za nekatere ljudi in ne za žejne delovne ljudi. V Mariboru ni vina za vse ljudi. To razumem, ker nas je mnogo. Ne morem pa razumeti, da ga imajo ponekod samo za nekatere ljudi. Kjer ga pijejo, se zapirajo, da jih ne bi nikdo motil.

Pri vseh zabavah za zaprtimi vrati ljudje razmišljajo, od kod ta navada? Nihdar niso bili naši delovni ljudje vsiljivi, ker se sramujejo občutka nepovabljenih gostov. Zaprta vrata sramotijo vsakogar, ki ima vsaj malo časti in ponosa. Bili so mnogo težji časi in so naši ljudje tudi takrat imeli moralno. Ni se bilo treba bati, da bodo prišli in spraznilni obložene mize. Še dalje od tega pa smo danes. Verjetno bo sčasoma odpravljen tudi ta znak nezaupanja napram množici. Č. J.

Tekmovanje hranilnih blagajn

Tromesečno tekmovanje, ki ga je na povedala hranilna blagajna OLO vsem ostalim Hranilnim blagajnam ptujskega okraja je zaključeno. Uspeh v zadnjem mesecu je bil sledeč:

Hranilna blagajna	Število zaposlenih	Skupno število vlagatelj	Število novih vlog februarja	Vsa vplačila februarja v komandni	Poročilo dostavljeno NB
Tovarna glinice in aluminija, Strnišče	671	231	—	3	do roka
Podjetje za melioracije, Ptuj	166	27	—	10	do roka
OZK Ptuj	56	56	4	52	do roka
Tovarna strojil, Majšperk	264	203	—	3	do roka
Tovarna volnenih izdelkov, Majšperk	444	65	—	—	do roka
»Cradis«, Strnišče	1147	15	—	1	do roka
Gozdna uprava, Ptuj	176	8	—	—	do roka
RKGS direkcija Ptuj	21	16	—	—	ni poročila
»Ograde«, Ptuj	143	9	—	—	ni poročila
LIP obrat Ptuj	111	—	—	—	ni poročila
Bolnišnica Ptuj	139	63	1	4	do roka
Mestne obrtne delavnice, Ptuj	158	53	1	68	do roka
Okrajni magazin, Ptuj	161	96	3	13	do roka
Nadzorništvo proge 10, Ptuj	288	92	—	83	do roka
Vozovne delavnice, Ptuj	140	12	—	5	do roka
OLO Ptuj	223	222	12	130	do roka

KMETOVALCI!

Pozivamo vse kmetovalce, ki so v letu 1949 presegli svoje obveznosti pri oddaji govine živine in prašičev in so višje prešli plačane po nižjih enotnih cenah brez bonov, da se javijo na svojih KLO-jih, kjer jim naj izdajo potrdila o obremenitvah. S tem potrdilom in odločbo o obvezni oddaji ter potrdilo o prevzemu odnosno oddaji živine naj se javijo na Živnoodkupu v Ptujju, kjer se jim bo izplačala razlika od nižje na višjo komercialno ceno oddanega blaga.

Reklamacije take vsebine bomo upoštevali do 10. aprila 1950.

Živnoodkup, Ptuj

min je še izredno bister, njena pisava pa kaligrafična.

Imel sem priliko opazovati njeno prožnost in spretnost pri zemljepisnem pouku, kako spretno in naglo je pred očmi nastajala na tabli z barvastimi kredami označena Ljudske republike Makedonija, ki jo je obravnavala v dotični zemljepisni uri. Pokazala mi je vse šolske izdelke otrok, dnevnike učencev in pristavila, da vsak dan vrši pregled in popravo, da bi se na ta način učenci čim bolj naučili pravilnega materinega jezika. Iz vseh teh izdelkov je bilo razvidno celotno njeno delo in kjer učence vztrajno navaja na lepo obliko, pisavo in pravilno ter ekonomsko razdelitev prostora.

Pri konferenci je bilo. Ko smo razpravljali v računstvu pismeno množenje z večmestnim množiteljem, sem ji pripomnil, da se mi zdi čudno, ker dosledno vsi učenci množijo najprej z najvišjo mestno vrednostjo, da tak način računanja ni v splošni veljavi pri ljudeh. Mirno mi je odgovorila: »Tukaj pa računajo vsi ljudje tako.« Rekel sem ji, da to prav rad verjamem, ker so z redko izjemo vsi prebivalci njeni učenci. Nasmehnila se je in rekla: »Da, prav malo je ljudi v šol. okoliših, ki ne bi bili hoteli k meni v šolo...« Na poti sem srečal možaka in začel z njim pogovor. Med ostalim sva prišla tudi na šolo. Prav presenečen sem bil, ko mi je povedal, da je tudi on učenec tov. Kukovecve, da je bila ona njegova prva učiteljica in da še sedaj poučuje. Zdel se mi je le nekoliko prestar in sem ga cenil na ca. 70 let. Ko mi je povedal, da jih ima 65, sem začel razmišljati in računati. Možno je to in

mogoče so se starejši Saj je tov. Kukovecva prišla na šolo kot mlada učiteljica in so res lahko njeni prvi učenci le par let mlajši od nje. Tako vzgaja tov. Kukovecva v Stopercah že tretji rod — vnuke prvih učencev so njeni sedanji učenci.

Žilava in odporna je njena nava. Lansko leto, proti pomladi je bilo, nas je obvestila ptujska bolnišnica, da so pripeljali z močno pljučnico učiteljico iz Stoperc. Izjavili so, da je stanje bolnice precej kritično in da je le malo upanja, da bi okrevala. Ko smo po nekaj dneh zopet vprašali, kako je z zdravstvenim stanjem naše najstarejše učiteljice, smo dobili odgovor, da se je stanje izboljšalo in da je izven nevarnosti. Zapustila je kmalu bolnišnico in bila nekaj časa doma. Ob pregledu sem jo zopet našel v njenem razredu, kjer je delala s prav takim članom kakor poprej. Na videz se ji niti poznalo ni, da bi prestala tako bolezen. Rekla mi je, da se prav dobro počuti, učila bo dalje, njeno življenje je v šoli, od tod pa...

Tako teče življenje učiteljice Kukovec Elizabeta, ki je, lahko rečem, edina še aktivna učiteljica s tako visoko starostjo in službeno dobo, ne le v naši republici, ampak menda v vsej naši državi.

Za uspešno vzgojno in prosvetno delo je bila v bivši Jugoslaviji odklikovana z redom sv. Save, poveljništvo za prosveto v Ptujju pa jo je skupno s sindikatom prosvetnih delavcev predlagalo, da jo naša ljudska oblast za njeno nesebično, požrtvovalno in uspešno delo nagradi s takim priznanjem, kakor si ga taki prosvetni delavci zaslužijo.

Stane Stanič

Železničarji ptujskega okraja se pripravljajo na svoj praznik

Po vseh kolektivnih železniških edinic se vršijo predpriprave za čimbolj svečano proslavo Dneva železničarjev, ki bo 15. aprila tega leta.

Na ta dan so leta 1920 na Zaloški cesti v Ljubljani padle žrtve, ko je takratni režim hotel zatreti dvig delovnega ljudstva, ki je v borbi za svoje pravice stopilo v štrajk. Pri štrajku so polnoštevilo sodelovali železničarji. Nad polovico padlih žrtve po razbelsni policiji je bilo iz vrst železničarjev.

Odboru za proslavo tega dneva v Ptujju, kjer bo središče praznovanja poleg ostalih večjih centrov v Sloveniji ozir. Jugoslaviji pomagajo pododbori zunanjih edinic.

Za dostojno proslavo so kolektivni prevzeli obveznosti na prostovoljni bazi. Upravna vodstva s sindik in partijskimi organizacijami so si postavila plan dela, ki obsega razne ureditve in olesnave postaj in prog. Med eno prvih nalog spada postavitev spomenika žrtvam okupacije

iz vrst ptujskih železničarjev. Spomenik bo stal na prostoru pri Vozovni delavnici v Ptujju.

Sprejeta je tudi obveznost sodelovanja pri postavitvi spomenika padlim talcem na mestnem pokopališču v Ptujju. Delo se je že začelo.

Pričakuje se vsestranskega sodelovanja in pomoči množičnih organizacij, posebno Fronte, da bo ta praznik čim bolj svečano proslavljen. Zato je nujno, da se organizacije takoj medsebojno povežejo z odborom oziroma pododbori ter jim pri izpolnjevanju obveznosti nudijo vs možno pomoč. Najzaslužnejši neželničarji bodo zato predlagani za podelitev po en brezplačne vozovnice za poljubno relacijo, ki si jo bodo izbrali za potniški ali brzi vlak.

Po 15. aprilu bodo objavljeni najzaslužnejši neželničarji in tudi najboljši in najsilabše železničarske edince, ki bodo največ ali najmanj doprinesle temu prazniku.

Za fizično moč in odpornost Nekaj besed o športni disciplini

V zadnjem času dosegamo v Ptujju v vseh športnih panogah vedno vidnejše uspehe. Eden izmed najlepših uspehov je vsekakor vstop nogometnega društva v I. slovensko ligo. Ni namen tega članka, da ugotovi zasluge posameznih igralcev ali zasluge upravnega odbora, da je po težkih tekmah, ki jih je NK Drava imela v preteklem letu, uspeh bil tako velik, nujno je, da ugotovimo dejstva, zaradi katerih ni bil ta uspeh možen že v prejšnjih letih in kako bomo to mesto lahko tudi obdržali v nadalje.

Ako pogledamo nazaj, lahko ugotovimo, da je imelo društvo skozi ves čas svojega obstoja velike težave bodisi v pogledu pridobivanja igralcev, bodisi v finančnem pogledu. Zgodilo se je slučaj, da društvo ni bilo ob priliki že objavljene tekme pripravljeno z enajstimi igralci, alj pa, da je bilo brez vsakih finančnih sredstev in ni moglo izvršiti svojih obveznosti napram gostujočemu moštvu. V takih primerih so društvo priskočili na pomoč kakor z igrači, tako z denarjem tisti, ki so popolnoma zaupali in verjeli v uspeh društva. Iz športnega delovanja je enkrat za vselej izgubljen način kupovanja športnikov in zaradi tega si je bilo društvo na jasnem, da zavisi absolutno samo od tistih moči, ki jih bo samo vzgojilo in usposobilo za dobre in požrtvovalne nogometse.

Vse to so samo lepe besede, ki so se poudarjale na vseh sestankih društva. Besede, ki so bile izrečene na raznih treningih itd. Ako pa pogledamo malo stvarno stanje, je slika popolnoma drugačna.

Ob podpori jeseniškega društva »Gregorčič« in ob izrednem zalaganju mariborskega društva »Branik« smo uspeli kljub temu, da smo v prvenstveni lestvici lanskega letnega tekmovanja dosegli le četrto mesto, na občnem zboru NZS došeli naš vsotop v I. slovensko ligo. Sleherni član društva je z gotovostjo pričakoval, da bo sedaj vsekakor nastopil novo obdobje društvenega delovanja, obdobje discipline in požrtvovalnega udejstvovanja vsakega posameznega člana društva. Toda — pogledimo si malo zadnje tekme, ki jih je izvedlo nogometno društvo Ptujja — NK Drava.

Ze ne prvi prijateljski tekmi, ki se je vršila s tukajšnjim moštvom garnizije JA, so bile nerednost. Tekma je bila napovedana ob določeni uri in v garderobi društva je bilo vsega pet igralcev. Počasi so prihajali eden za drugim, brez vsake volje, kot da so gledalci, ki jih tekma prav za prav ne interesira toliko, pač pa prihajajo na tekmo, ker nimajo iti kam drugam. Stopiti je bilo treba do njih in jih »slepa« prositi, naj se potrudijo v kabino, ker so določeni za igranje. In dalje. Upravnemu odboru je uspelo dobiti prvo moštvo NK Branika iz Maribora, da pred pričetkom prvenstvenega tekmovanja odigra tudi v Ptujju tekmo, tako da se igralci privadijo na svoje bodoče nasprotnike. Na tej tekmi so se zgodile izredne nepravilnosti, o katerih so bili članki že v dveh zaporednih številkah mariborskega »Vestnika«. Vprašamo se sedaj samo: »Ali taka kritika, ki jo poda nam naklonjen in vedno pripravljeno klub za pomoč, koristi našemu ugledu, in končno, kje leži krivda, da lahko pride do take kritike?« Odgovor ni težak! Priznavamo vse očitke, ki jih je objavil »Vestnik«, priznavamo nedisciplino publike, vendar pa moramo ugotoviti, da ne moremo zahtevati discipline od publike, če sami igralci niso disciplinirani. Gledalci imajo pravico na igranju vzpodbujati svoje igralce in to tudi z največjim vpitjem, nimajo pa pravice, žaliti gostujočih igralcev niti igralcev lastnega moštva. Kakor že omenjeno, ne moremo zahtevati od gledalca olike v izražanju, če se na igranju med samimi igralci dogajajo grobe nepravilnosti in padajo izrazi, ki niso v čast športniku. V kolikor leži krivda za razne nepravilne izpade samo na posameznikih, bo pač uprava društva morala takim »posameznikom« in »gorečnejšem« zabraniti bodisi igranje ali pa tudi sam dostop na igranje. Zavedati se moramo, da danes naše društvo predstavlja ptujski šport v republikem merilu, da bodo pri nas igrala društva iz vse Slovenije in iz najoddaljenejših krajev in da bodo ta društva ponesla glas o naši disciplini ali nedisciplini širom Slovenije. Naloga, ki smo jo prevzeli na sebe, je ogromna in zahtevna.

Preključem od Ptujске gore do Ptujja izgubljeno izkaznico o koleisu, glasečo se na ime Vogrinec Olga, Skorba 66.

Ponedeljek, 27. marca: 16.30—17.00 Igra Zabavni orkester Radia Maribor, vodi Dušan Boštele. 17.00 do 17.10 Poročila, objave 17.10—17.20 Vokalni koncert sopranistke Hilde Presetnik-Tavčarjeve, pri klavirju Dušan Babič. 17.30—17.40 Tedenski fikturalni pregled. 17.40—18.00 Koncert flavtista Ernesta Grudna, pri klavirju Ksenija Ogrinova. Na sporedu dela skladatelja Händla.

Pozivamo poštenege najditelja, da proti nagradi vrne dne 13. marca t. l. v Ptujju izgubljeno zlato žensko zapestno uro z rdečim jermenčkom v upravi Našega dela v »Domu fronte« v Ptujju.

LEPO ARONDIRANO POSESTVO v izmeri 5 ha 50 a s pripadajočimi poslopji (njive, gozd, travniki, vinograd) se da v najem družini z dvema alj več delovnimi silami. Več se poizve v Lešnici na KLO.